

گزارش

بازگشایی پرتنش

دانشگاه محل تکر است

<div><div>ته</div><div><div>ادامه از</div></div></div>
صفحه ۵

«محمدحسن» دانشجوی کارشناسی و از اعضای یکی از تشکل‌های رسمی دانشجویی در دانشگاه تهران است؛ همیشه می‌گویند دانشگاه تهران نماینده یک گروه خاص هستند، آمارهای سازمان سنجش نیز می‌گوید این سال‌ها ورودی دانشگاه بیش از هر زمان دیگری از طبقات فرادست است، اما در این بین دانشجویانی نیز هستند که از طبقات و گروه‌های نسبتاً فرودست با زحمت خودشان شانسی حضور در دانشگاه را پیدا می‌کنند و همین‌طور دانشجویان زیادی نیز از شهرهای دور و نزدیک به دانشگاه می‌آیند، در نتیجه در عمل دانشگاه از هر مکان دیگری بیشتر توان نمایندگی گروه‌های مختلف قومیتی و اجتماعی را دارد»، او می‌گوید تصمیم تعطیلی دانشگاه، تصمیمی از سر فهم بحران بود. «محمدحسن» به این اشاره می‌کند که دانشگاه به واسطه تکرر و پنهای خود فضایی برای تضارب اندیشه بود که حالا پس از ۵۶ روز بسته‌بودن و تبدیل به توپ چهل‌تک‌های از اندیشه‌هایی شده که دیگر توان گفت‌وگو با یکدیگر را ندارند. «وقتی شما به دانشکده‌های مختلف برای کلاس یا سلف یا دیگر مسائل می‌روی، با افراد متفاوتی مواجه می‌شوی که نگاه‌های مختلفی دارند و در عین حال اکثرا قائل به گفت‌وگو هستند. وقتی این فضا از بین می‌رود و در سوی دیگر اینترنت نیز قطع می‌شود، دانشجویان دیگر یکدیگر را نمی‌شنوند و بعد از یک دوره طولانی نبود ارتباط وقتی با هم مواجه می‌شوند دیگر فضای گفت‌وگوی پیشین را نمی‌سازند، بلکه به سوی دعوا و افراط و تفریط می‌روند. این تعطیلی، فضای دانشگاه را به فضایی برای دعوا بین گروه‌های مختلف سیاسی و اندیشه‌ای تبدیل کرده است». این فعال دانشجویی می‌گوید بستن فضای دانشگاه، بستن فضای گفت‌وگو بوده است.

بسته‌شدن دانشگاه به سود تدروی

«عبدالله» دانشجوی دانشگاه شهید بهشتی در مقطع کارشناسی ارشد است؛ دانشجویی که همیشه برای شکل‌گیری و حفظ فضاهای دانشجویی در دانشگاه فعالیت کرده است؛ «تعطیلی دانشگاه‌ها خیلی در کنشگری دانشجویان تأثیر منفی داشت مخصوصا که این‌بار هدف تعطیلی‌ها بیشتر معطوف به دانشجویان کارشناسی بود. در این تعطیلی، فضای انجمن‌های علمی و سیاسی که می‌توانستند سازنده هسته‌های دانشجویی باشند، از بین رفت». او می‌گوید رفتن دانشجویان از فضای حضوری به فضای مجازی امکان‌های متعددی را از آنها گرفت: «در فضای مجازی نهایتا دانشجویان در گروه‌هایی درباره دغدغه‌های ضروری خود حرف می‌زنند. اما در محیط حضوری دانشگاه فضایی برای فکر کردن و کنشگری ایمن‌تر نسبت به بیرون از دانشگاه وجود دارد. از بین رفتن این فضاها به سود تدروی‌ها تمام شد». از نظر این فعال دانشجویی حالا که دانشگاه باز شده، به واسطه تعطیلی طولانی مدت و دور شدن افراد از هم، شکاف‌هایی جدی و مرزبندی‌های محکم ساخته شده است: «بر اثر این افزایش شکاف‌ها حالا دیگر دانشگاه نیز فضایی امن‌تری نسبت به خیابان نیست، هر چند در دانشگاه خبری از ابزارهای مستقیم خشونت نیست اما فضا بسیار تند است.

دانشگاه، فضایی برای تضارب آرا

«اگر دانشگاه‌ها باز می‌ماند، امکانی برای شکل‌گیری گفت‌مانی متفاوت ایجاد می‌شد و تضارب آرا شکل می‌گرفت که در نهایت از رادیکیالیسم موجود می‌کاهید». این را «علی» می‌گوید؛ دانشجوی حقوق که سال‌های زیادی در دانشگاه علامه طباطبایی فعالیت دانشجویی کرده است: «من به‌شخصه کاری که در دانشگاه می‌کنم، شعاری که می‌دمم و حرفی که می‌زنم با آنچه در خیابان انجام می‌دهم متفاوت است. بستن دانشگاه در این مدت دانشجویان را ترغیب به رفتن به خیابان کرد، از سمت دیگر همیشه در دانشگاه افرادی بودند که به منطق خیابان نزدیکی بیشتری داشتند اما به‌رحال به واسطه دانشجویبودن در دانشگاه می‌مانند، این تعطیلی باعث شد آنها نیز تنها گزینه خود را خیابان ببینند». این فعال دانشجویی معتقد است تعطیلی دانشگاه ناشی از یک تحلیل نادرست بود: «من فکر می‌کنم مسئولان دانشگاهی و امنیتی فکر می‌کردند با خالی کردن خوابگاه‌ها باعث می‌شوند دانشجویان به خانه رفته و تحت کنترل خانواده قرار بگیرند. اما در واقعیت دیدیم که در روزهایی از اعتراضات مردم به شکل خانوادگی به خیابان‌ها آمدند». «علی» می‌گوید این تعطیلی همسوس شد با گفتمان‌هایی که می‌خواهند دانشگاه را رکنار بزنند.

گفت‌وگو

وفایی: چین مستقیما وارد جنگ ترامپ با ایران نمی‌شود

❗ یعنی می‌توان فروش تسلیحات و تجهیزات به ایران از سوی چین هم‌زمان با اعزام ناوهای آمریکایی به منطقه خاورمیانه را در قالب موازنه حمایت در نظر گرفت؟

<div><div>ته</div><div><div>ادامه از</div></div></div>
صفحه ۶

اتفاقا در کنار پیام نمادین اهدای ماکت جنگنده جی-۲۰ چینی به فرمانده نیروی هوایی ارتش ایران، باید توجه داشت که گسترش مبادلات نظامی میان ایران و چین، پدیده‌ای تازه یا غیرمنتظره نیست. این همکاری‌ها در چارچوب روابط سنتی دو کشور تعریف می‌شود و سابقه آن به دوران جنگ هشت‌ساله ایران و عراق بازمی‌گردد؛ دوره‌ای که تعاملات نظامی میان تهران و پکن نیز در سطحی قابل توجه جریان داشت. از این منظر، نفس این همکاری‌ها امری استقراریافته و قابل فهم است. اما در شرایط کنونی منطقه، اگر از زاویه رقابت قدرت‌های بزرگ به موضوع بنگریم، مسئله ابعاد متفاوت‌تری می‌یابد. آمریکایزه‌شدن و اسرائیلیزه‌شدن فراینده غرب آسیا، نه‌تنها به سود ثبات منطقه نیست، بلکه با منافع راهبردی چین نیز همخوانی ندارد. آنچه پکن در پی آن است، حفظ ثبات در غرب آسیا به عنوان یک ضرورت ژئواکونومیک است؛ چراکه چین ابتدا منافع اقتصادی و منسیریتی خود را تثبیت می‌کند و سپس در امتداد همین دستاوردهای ژئواکونومیک، منافع ژئولیتیک خود را دنبال می‌کند. از این منظر، رویکرد چین بیش از آنکه معطوف به تشدید تنش باشد، ناظر بر مهار بی‌ثباتی و مدیریت رقابت‌ها در منطقه‌ای است که برای آینده اقتصادی و راهبردی‌اش اهمیتی کلیدی دارد. این دقیقاً برخلاف آمریکایی‌هاست که با ابزار امنیت و نظامیگری و سخت وارد می‌شوند و از قبل آن در پی منافع ژئواکونومیک و اقتصادی هستند. بنابراین، فضا را باید به این شکل دید؛ اگر ما بپذیریم که ضربات و فشارهایی که امروز به ایران وارد می‌شود، تابعی است از بازی قدرت‌ها در آینده نظام بین‌الملل و به‌ویژه دو سال آخر ترامپ، مواضع فعلی چین را در این چارچوب بهتر می‌توانیم تحلیل کنیم.

❗ با این همه نکته‌ای که بررسی شد، برگردیم به سؤال کلیدی پیشین که جواب ندادید که آیا ایران به زمین سوخته جنگ چین و آمریکا بدل خواهد شد؟
بخش مهمی از این وضعیت، بیش از هر چیز به خود ایران بازمی‌گردد؛ به میزان هوشمندی در تهران و به انتخاب‌های راهبردی‌ای که تصمیم‌گیران کشور باید با دقت، صراحت و به‌موقع انجام دهند تا از لغزش در مسیرهای پرهزینه جلوگیری شود. من بارها در گفت‌وگو با مقامات و مسئولان کشور به آنها گفته‌ام که تجربه نشان داده است سازوکارهایی چون بریکس، سازمان شانگهای و چارچوب‌های مشابه، بیش از آنکه صرفا بستر همکاری‌های اقتصادی یا سیاسی باشند، عرصه رقابت قدرت‌های بزرگ‌اند. در چنین میدان‌هایی، اگر کشوری فاقد راهبرد روشن باشد، به‌سادگی می‌تواند به ابزار بازی، کارت بازی یا زمین بازی دیگران تبدیل شود…

گفت‌وگوی کامل را در سایت بخوانید

شورای شهر تهران زیر سایه ردصلاحیت‌ها؛ از شائبه تعارض منافع تا اتهام اشتهار به فساد

توفان ردصلاحیت‌ها در شورا

عکس سیدعلی حسینی، شورای شهر

نورا حسینی؛ با وجود اینکه روند انتخابات هفتم شوراهای شهر در حال پیگیری است، همچنان برخی از کارشناسان شهری و سیاسی معتقدند احتمال برگزاری این انتخابات پایین است. با وجود این نوع پیش‌بینی‌ها، اعلام نتایج اولیه بررسی صلاحیت نامزدهای انتخابات شوراها موجی از واکنش‌ها را در تهران به دنبال داشته؛ از بحث «تعارض منافع» در هیئت‌های نظارت تا طرح پرسش‌های تند درباره نسبت «منتقدبودن» و «رد صلاحیت شدن». برخی از گروه‌های سیاسی اعلام کرده‌اند از شرکت در انتخابات احتمالی کناره‌گیری می‌کنند و برخی نیز این نوع رد صلاحیت‌ها را در راستای ضعیف‌سازی لیست‌های رقیب توصیف کرده‌اند. اعلام نتایج اولیه بررسی صلاحیت‌ها در تهران، فقط به انتشار فهرستی از رد صلاحیت‌شدگان منتهیست به جریان اصلاح‌طلب ختم نشد؛ هم‌زمان، بحث تعارض منافع در هیئت‌های نظارت، شائبه دخالت‌پذیری روند بررسی‌ها و پیامدهای اجتماعی حذف چهره‌های اثرگذار را دوباره مطرح کرد؛ در حالی که شهردار تهران هرگونه دخالت را رد می‌کند.

«چهره‌های شاخص» و فهرست رد صلاحیت‌شدگان اصلاح‌طلب

با اعلام نتایج بررسی صلاحیت‌ها، مشخص شده چهره‌های شاخص منتسب به جریان اصلاح‌طلب اغلب رد صلاحیت شده‌اند. نادره رضایی، علی بحریحسین‌لو، مهدی شیرزاد، اسماعیل گرامی‌مقدم، علی تاجزینا، محمد خون‌چمن، ابوالفضل رضوی، اسماعیل دوستی، حبیبه گلرخ، حسن قایضی و مینو خالقی از جمله رد صلاحیت‌شدگان هستند. این در حالی است که برخی احزاب اصلاح‌طلب پیش از این تصمیم به‌عدم حضور در انتخابات شوراها گرفته بودند. بر همین مبنا، پیش از این برخی نامزدها گفته بودند خود را از پروسه انتخابات خارج می‌دانند و از این رو به رد صلاحیت هم اعتراضی نخواهند کرد.

کره اصلی: تعارض منافع در هیئت‌های نظارت؟

با آغاز فرایند بررسی صلاحیت‌کاندیداهای انتخابات شورای شهر، نگرانی‌ها نسبت به بروز تعارض منافع به دلیل وجود چهره‌های سیاسی احزاب در هیئت نظارت انتخابات شوراها و ایجاد شائبه اعمال نظر و سلیقه‌های سیاسی در تأیید صلاحیت نامزدهای انتخابات افزایش یافت. موضوعی که اکنون با اعلام نتایج اولیه صلاحیت‌ها از سوی هیئت نظارت شهر تهران، بیش از گذشته قابل بررسی است؛ چراکه عمده نامزدهای مؤثری که در فرایند انتخابات حاضر شده و از قضا منتقدان زاکانی در پایتخت هستند، توسط هیئت نظارت رد صلاحیت شدند. در این باره براساس نامه‌ای که از سوی نمایندگان تهران خطاب به جوادکار، رئیس هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات نوشته شده و هفت نماینده ازجمله سیدعلی یزدی‌خواه، رئیس مجمع نمایندگان تهران آن را امضا کرده‌اند، خواستار اخذ نظرات و مشورت و هماهنگی با نمایندگان تهران در تشکیل شوراهای نظارت بر انتخابات شوراها و خواستار بررسی دقیق‌تر در این باره شده‌اند. عملکرد هیئت نظارت بر انتخابات شورای شهر در رد صلاحیت منتقدان زاکانی، اکنون نگرانی‌ها در باب وقوع تعارض منافع را افزایش داده است. آیا این عملکرد این شائبه را ایجاد نمی‌کند که برخی جریان‌ات برای تداوم حضور تیم زاکانی در شهرداری تهران به دنبال مهندسی انتخابات هستند؟ موضوعی که بارها توسط تعدادی از نمایندگان مجلس و اعضای شورای شهر نسبت به بروز آن هشدار داده شد.

پاسخ زاکانی: «نه دنبال کرده‌ام، نه ارزشی دارم»

امسا علیرضا زاکانی، شهردار تهران، این‌نوع ادعاها را رد کرد و در پاسخ به سؤال یکی از خبرنگاران درباره تلاش او برای رد صلاحیت مخالفان در انتخابات پیش‌روی شورای شهر تهران، ضمن رد این ادعا تأکید کرد هرکس هرچه می‌گوید، باید نزد خدا پاسخ‌گو باشد. بنده نه با کسی برای رد صلاحیت‌ها صحبت کرده‌ام، نه آن را دنبال کرده‌ام و نه چنین کارهایی برایم ارزشی دارد. تمام وقت خود را صرف خدمت به مردم کرده‌ام و فکر می‌کنم خدمت به مردم پاسخ خود را از خدا خواهد گرفت.

در صحن شورا چه گذشت؟

برخی از اعضای شورای شهر هم در صحن به این نوع رد صلاحیت‌ها واکنش نشان دادند. نرجس سلیمانی عضو شورای شهر تهران با اشاره و انتقاد از رد صلاحیت برخی اعضای فعلی شورای شهر برای شرکت در انتخابات پیش‌روی شورای شهر، تأکید کرد برگزاری انتخابات به صورت تناسبی، نیازمند پذیرش همه طرف‌ها و پرهیز از اعمال سلیقه‌های سیاسی و جناحی باشد. او تأکید کرد ورود به انتخابات تناسبی می‌تواند نشانه بلوغ ساختار مشارکت باشد، اما نخستین تجربه هر سازوکار جدید نیازمند فراهم‌بودن مقدمات و ابزارهای لازم است؛ زیرا در صورت نبود دقت کافی، همین فرصت می‌تواند به چالش تبدیل شود. سلیمانی با اشاره به ماهیت انتخابات پیش‌روادامه داد: تجدیدنظر در روند بررسی صلاحیت‌ها با توجه به اینکه این انتخابات از جنس انتخابات تناسبی است، آن‌گونه که باید مورد توجه قرار نرفته است. بنیاد انتخابات تناسبی بر حضور احزاب، گروه‌های سیاسی و نیروهای اجتماعی را رویکردهای متعوق است. ناصر امانی، عضو شورای شهر تهران هم در تذکر پیش از دست‌نویس با اشاره به رد صلاحیت خود و تعدادی از همکاران شورا که از منتقدان عملکرد شهردار تهران بودند، گفت صلاحیت چهار عضو شورا با پاسخ مثبت و تأیید مراجع چهارگانه قانونی احراز شده و از سوی هیئت اجرایی انتخابات شهر تهران تأیید و به هیئت نظارت ارسال شده است. با این حال، به گفته او هیئت نظارت شهر تهران مشخص نیست به استاد چه دلیلی آنها را مشمول بند «ه» ماده ۴۳ دانسته و پاسخ منفی داده است. او تصریح کرد ماده ۴۴ می‌گوید «مشهورین به فساد و متجاهرین به فسق» حق ورود به شورا را ندارند و گفت: «اما سه نفر را مشهور به فساد و متجاهر به فسق معرفی کرده‌اند». امانی این اتهام را «سنگین» دانست و پرسید چگونه ممکن است فردی یک دوره نماینده مردم باشد و در پنج سال حتی یک بار تذکر، احضار، هشدار، پیروندی یا محکومیت نداشته باشد اما با چنین عنوانی رد شود؛ آن هم در حالی که وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه، فراجا و قوه قضائیه صلاحیت او را تأیید کرده‌اند. او سپس با لحنی صریح گفت اگر منظور از «شهرت به فساد» و «تظاهر به فسق»، مخالفت با انتخاب غیرقانونی شهردار، مخالفت با قانون‌شکنی و تخلف از مقررات بالادستی، سؤال از شهردار و تذکر درباره مشکلات شهر باشد، «بله» و او به ۱۷۰ تذکر خود افتخار می‌کند. امانی همچنین از حضور در حدود ۵۰ محله کم‌برخوردار گفت و پرسید گزارش و ملاحظات این تصمیم چه بوده و حق دفاع از حیثیت در کجا رعایت شده است؟ مهدی عباسی، رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای شهر تهران، در تذکره نسبت به پیامدهای سیاسی، اجتماعی و اعتباری برخورد‌های حذفی با منتقدان -به‌ویژه در فرایند رد صلاحیت‌ها- هشدار داد و این‌رویکرد را عامل ضربه به اعتماد عمومی و تولید هزینه دانست. او منتقد را

نگاه

واقعت پیاده‌روهای اسفندی

از ۳۵ هزار دست‌فروش در پایتخت، ۲۰ هزار نفر ساماندهی‌شده و ۱۵ هزار نفر بیرون از چارچوب رسمی هستند؛ آیا نوروز امسال نسخه مدیریت تغییر می‌کند؟ با نزدیک شدن به نوروز، چهره تهران تغییر می‌کند؛ خیابان‌ها شلوغ‌تر، متروها فشرده‌تر و پیاده‌روها میزبان بساط‌هایی می‌شوند که هر سال با اسفند از راه می‌رسند. هم‌زمان، بحث قدیمی «جمع‌آوری دست‌فروشان» دوباره داغ می‌شود؛ بحثی که حالا با انتشار آمارهای تازه، وارد مرحله جدیدی شده است. مدیرعامل شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهر تهران اعلام کرده حدود ۳۵ هزار دست‌فروش در پایتخت فعالیت می‌کنند. از این تعداد، نزدیک به ۲۰ هزار نفر در قالب بازارهای ساماندهی‌شده مستقر هستند و بیش از ۱۵ هزار نفر خارج از این چارچوب رسمی فعالیت دارند؛ آماری که نشان می‌دهد دست‌فروشی نه یک پدیده حاشیه‌ای، بلکه بخشی تثبیت‌شده از اقتصاد شهری تهران است. به گفته مجتبی اقوامی‌پناه، تاکنون حدود ۶۰ بازار ساماندهی‌شده در ۲۱ منطقه تهران راه‌اندازی شده و فقط منطقه ۲۲ فاقد چنین بازاری است. در مناطق پرجمعیت چند بازار برای پاسخ به تقاضا پیش‌بینی شده و در برخی مناطق نیز یک بازار فعال است. اما کافی است عصرهای اسفندی به اطراف ایستگاه‌های مترو، گره‌های حمل‌ونقلی یا محورهای تجاری سر بزنید تا فاصله میان آمار و واقعیت روشن شود. حضور گسترده بساط‌ها در فضاهای پرتردن نشان می‌دهد ظرفیت بازارهای موجود با حجم واقعی دست‌فروشان همخوانی ندارد. آن ۱۵ هزار نفر بیرون‌مانده، صرفا عددی در گزارش نیستند؛ آنها هزاران تنواری‌اند که درآدمشان به همین چند هفته پایانی سال گره خورده است. در کنار این بحث‌ها، مدیرعامل شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهر تهران تأکید کرده پیاده‌روها امسوال عمومی‌اند و امکان اجاره‌دادن آنها وجود ندارد. به گفته او، در برخی موارد مشاهده شده تعدادی از کسبه فضای مقابل واحد صنفی خود را به‌صورت غیرقانونی در اختیار دیگران قرار می‌دهند که این اقدام تضییع حقوق عمومی است. اقوامی‌پناه از ارسال مستندات برخی آگهی‌های منتشرشده در پلتفرم‌های داخلی درباره واگذاری پیاده‌رو به دادستانی تهران خبر داده و تأکید کرده این تخلفات از مسیر حقوقی در حال پیگیری است.

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی شهرستان بروجرد-سری ۳۸۲ جمعی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی ،املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی بروجرد مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلا معارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل در دو نوبت آگهی می‌گردد. در صورتی که هرکس نسبت به صدور سند مالکیت بنام متقاضیان اعتراض داشته باشد می تواند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را کتبا به اداره ثبت اسناد واملاک محل تسلیم وپس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خودرا به مراجع محترم قضایی تقدیم وگواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل نماید، در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .تاریخ انتشار نوبت اول : (۱۴۰۴،۱۲،۰۴) نوبت دوم: (۱۴۰۴،۱۲،۱۹)
۱ - تقاضای «حمید نیکومنش» فرزند «درویش علی» نسبت به «شش‌دانگ یکباب ساختمان مسکونی» بمساحت «۷۷۷،۳۷» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۲» فرعی از «۸۳» اصلی واقع در بخش «۵» خروجی از مالکیت مالک اولیه «نورعلی روشن دل»
۲- تقاضای «غلامرضا مرادی» فرزند «حسین» نسبت به «شش‌دانگ یکباب ساختمان مسکونی» بمساحت «۲۷۹،۵۷» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۳» فرعی از «۳۴۴۶» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «غلامعباس زارعی و ورثه وی»
۳- تقاضای «علی گودرزی» فرزند «غلامرضا» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۲۸۳۸،۹۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۳» فرعی از «۲۵» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه « غلامرضا گودرزی فرزند محمدحسین»
۴ - تقاضای «سید کاظم میراسمعیلی» فرزند «سیدحسین» نسبت به «شش‌دانگ یکباب ساختمان مسکونی» بمساحت «۱۲۶،۶۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۹۷۷» فرعی از «۳» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «حسین گودرزی فرزند میرزاحسین»
۵ - تقاضای «صادق پیام فر» فرزند «قاسم» نسبت به «شش‌دانگ یکباب ساختمان مسکونی» بمساحت «۷۸،۰۷» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۶» فرعی از «۴۸۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خانم سلطان کزازی»
۶- تقاضای «خانجان گودرزی» فرزند «حسین» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۱۱۹۶۹» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۹۷۷» فرعی از «۷۴» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «علی حسین گودرزی فرزندمحمدحسین»
۷ - تقاضای «اردشیر صابری» فرزند «علی مراد» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۱۷۵۴،۱۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۷۶» فرعی از «۸۰» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «علی صابری و علیرضا و میرزا صابری فرزندان رضا»
۸ - تقاضای «رضا گودرزی» فرزند «هاشم» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۱۹۵۳،۱۶۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۰۶۲» فرعی از «۷۶» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «حسین گودرزی فرزند احمد»
۹ - تقاضای «احمد گودرزی» فرزند «علیرضا» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۱۲۳۶،۸۶» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۷۶» فرعی از «۷۱» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «علی موسیوند فرزندخیراله»
۱۰- تقاضای «آیت اله معظمی گودرزی» فرزند «محمود» نسبت به «سه دانگ مشاع ازشش‌دانگ یکباب ساختمان دکان»«سوسن زراسوند فرزندمحمدحسین نسبت به سه دانگ مشاع ازشش‌دانگ یکباب ساختمان دکان بمساحت «۱۲،۲۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۴۹» فرعی از «۲۰۶۶» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «آیت اله معظمی گودرزی فرزندمحمود- حبیب اله معظمی گودرزی»

محمد آجرو
سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک بروجرد ۷۴۸۱

شناسه:۲۱۲۱۹۹۰